SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятаймо про Україну!

VOL. XCVIII. No. 4. JERSEY CITY and NEW YORK, SATURDAY, JANUARY 5, 1991 CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СУБОТА, 5-го СІЧНЯ 1991 Ч. 4. РІК XCVIII.

„Ви світите перед великим днем..."

У ДЕНЬ ВСЕЛЕНСЬКОЇ РАДОСТИ

(З Різдвяного Послання Української Автокефальної Православної Церкви (Соборноправної) в Америці й Европі).

Христос Народився!
Славмо Його!

Сьогодні вся вселенна радується, бо у благословенний світанок на нашій рясно-багатій плянеті Землі, народився Месія Ісус Христос для спасіння людства.

Там, у країні Ізраїля, в якому було найбільше Божих Пророків, які благовістили про прихід Месії, особливо останній передвісник — святий Іван Креститель, і сталося, радуйтеся: над Вифлеємом благословенна зоря сяє, бо у Благодатної Діви Марії від Духа Святого Син Божий Христос народився.

Янголи й архангели та всі святі на небесах. І несуться нині радісні, молитовні співи по всіх християнських церквах, манастирях і хатах. І горять святочні лямпади і свічі, і пахне тиміям. І кожна християнська душа є співучим Божим Храмом, бо щиро й урочисто славить народження Спасителя людства.

Радуйтеся всі, бо народився Всесвітній Опікун бідних, поневолених і гнаних, бо й Сам народився у чужих яслах на сіні.

Радуйтеся, народився Універсальний Лікар Вселенної, який не тільки одразу виліковував, а також і виліковує, Духом Святим від найважливіших хвороб, як проказа та різні каліцтва людей, а також і сліпих людей від народження, які одразу ставали зрячими. Але Христос воскресав і мертвих.

Радуйтеся, народився Вселенський Учитель і Спаситель людства, який не тільки дарував свою Святу Євангелію в абсолютній Божій любові і мудрості, вірі і волі для преображування у Господній Благодаті і спасінні людства, але Христос сам навив Апостолів і Пророків та всіх своїх учнів творити Божі чуда.

І ці Божі дари Христос передав для усіх віруючих християнських поколінь, незалежно від народности, місця і часу, які були благословенно поширені у християнській Україні, якими особливо славилися святі отці і матері по манастирях. А Свята Києво-Печерська Лавра дарувала православній українській нації 119 святих. І тоді православна християнська Київська Держава була найбільшим Божим світилом на сході Европи. А особливо уславилися святий Антоній і Теодосій та інші чудотворці печерські.

І Христос заповів: „Хто вірує, той не має нічого неможливого" (Матвій, 17, 18), бо віруючих християн і християнок провадить Дух Святий. А „Де Дух Святий, там воля" (2. Кор., 3, 17). І всіх, кого оздоровляв Христос, говорив: „Віра твоя спасла тебе". А тому: Увіруймо, у Господа нашого Ісуса Христа, щоб Він провадив в єдиновірії всю нашу православну християнську українську націю і довершив перемогою наші моління, працю і боротьбу за суверенну християнську Україну, за яку нині ви і ми боремося.

Високодостойному Патріярхові Києва і всієї України Мстиславові!

Високопреосвященним Митрополитам, Архиєпископам і Єпископам!

Всечесним Отцям та всім дорогим Братам і Сестрам в Україні!

Ми сердечно всіх вас вітаємо з Різдвом Христовим та Новим 1991 християнським Роком і бажаємо всім вам якнайкращого здоров'я, успіхів і перемоги в об'єднанім єдиновірії відродити і розбудувати Святу Апостольську Українську Автокефальну Православну Церкву всенародної соборноправности, яка була відроджена під Первоієрархічним проводом святого православного просвітителя священномученика Митрополита Києва і всієї України — Митрополита Василя Київського (Липківського) в Києві, у катедрі Святої Софії, на Першому Соборі УАПЦ(С), 1921 християнського Року.

Прозріймо усі у Божій Правді, і маймо апостольську відвагу відкинути усі невільничі, ворожо-блудні традиції, і виходьмо на свою святу київську дорогу — міста премудрости Божої. Нас кличе у Київ святий Володимир, Свята Божа Мати, святі янголи й архангели у Святої Софії Собор.

І в день свого Господнього народження сам Спаситель світу Ісус Христос відкриває свою благословенну дорогу у Божій вірі і мудрості, і благодаті Святого Духа для повної перемоги православної української нації у боротьбі за українську самостійну соборну державу.

(Закінчення на стор. 4)

Максим Рильський

Різдвяний сонет

Незмінний свідку пращурів моїх,
Золотооке небо! Ясний світе!
Тобі мої замислені привіти,
Акорди перші співів різдвяних!

Казки ієрогліфів золотих,
Незримих рук усім видимі квіти!
Як бачить вас і серцю не радіти,
Як не забуть усіх турбот земних.

Під дальній звук урочистого дзвону
Ви воскресили вбогий Вифлеєм
І схилену над яслами Мадонну.

Ви світите перед великим днем
Над бідною кривавою землею —
Нового світу новою зорею.

„МОЛИМОСЬ ДО КНЯЗЯ МИРУ"

Різдвяне Архипастирське Послання до всечесного духівництва й побожних вірних Української Автокефальної Православної Церкви (Соборноправної) у вільному світі

Слава на небі Богові, і на землі мир, між людьми благовоління (Лк. 2, 14).

Ця хвалебна місія небожителів-янголів Народженому від Духа Святого і Марії Діви Синові Божому Ісусові Христові цього року лунає в обставинах особливого напруження між великими мільйоновими масами народів у різних частинах світу, а зокрема поблизу країни, над якою засяяла Вифлеємська зоря — провісниця народження Царя Юдейського, Дивного, Порадника, Князя миру (Іс. 9,6), оспіваного повищою піснею безлічі янголів.

Під знаком цього напруження і загрози зудару багатотисячних армій, озброєних наймодернішою зброєю, включно з ядерною, та зброєю діяметрально протилежних ідеологій, святкується цьогорічне Народження Христове, і вся молитовна енергія Святих Божих Церков скерована в ці дні на молитви за мир Божий, що перевищує всякий розум, за спокій на всьому світі. Особливо щирою повинна бути молитва за мир з наших уст і сердець, бож перед нашими очима ще й досі стоять картини жахливого тотального знищення всього живого — і озброєного та униформованого люду, і цивільного населення, включно з невинними дітьми й перестарілими особами та цвітом кожного народу — його молоддю в апокаліптичних часах Другої світової війни.

Вся молитовна увага світу скерована в благальних молитвах за недопущення до страшного кровопролиття в зударі півмільйонових армій у Перській затоці, в яких — особливо з боку демократичних сил на чолі з американськими збройними силами — переважають молоді люди, серед них і наші сини й навіть дочки. І ці молитви за мир — це наш загальний вклад у безкровопролитну розв'язку цього велетенського напруження і відсунення загрози знищення і смерти тисяч вояків та сирітства й сліз жінок і матерів. Тому в ці дні свята Народження Христового посилім наші молитви до Князя миру і благаймо в Нього найбільшого дару всьому людству в цей час — миру і збереження світу від невимовних страждань і ще небаченої руїни.

І над нашою рідною Україною в ці дні пісня про мир Божий на землі і Боже змилування над людьми лунає в дуже загрозливій, напруженій атмосфері боротьби двох таборів — поневолювачів України і борців за її визволення з лабет конаючого червоного дракона, що збирає свої сили для помсти кривавої над непокірними йому волелюбними народами. Озброєні зброєю діяметрально протилежних ідеологій ці два табори — поневолювачів і борців за волю — стоять напередодні кривавого зудару, в якому будуть великі жертви особливо з боку безборонних ідеалістів — борців за волю свого народу. І тут наші молитви до Новонародженого Князя миру за відвернення дару Його любови до всіх людей на землі, яким Він дає Свій мир не так, як світ дає: „Спокій оставляю вам, спокій Мій даю вам; не так, як світ дає, Я даю вам" (Ів. 14,27).

З глибокою вірою в прихід з неба миру Божого на спасіння всіх людей у ці великі й радісні дні святкування Народження Христа-Спасителя віддаємо вас усіх в опіку Новонародженого Князя миру бадьорими словами Його Апостола: „І мир Божий, що вищий від усякого розуму, хай береже серця ваші та думки ваші у Христі Ісусі" (Фил. 4,7).

Христос народжується! А з Його народженням нехай вселяється в нас і дарований Ним мир і благовоління. Амінь.

† **Ізяслав**,
Архиєпископ Чигиринський
† **Єлисей**,
Єпископ Луцький,
† **Олександер**,
Єпископ Уманський

Дано при катедрі св. ап. Андрія Первозванного в Дітройті, ЗСА, на Різдво Христове 1991 року Божого.

РІЗДВЯНІ ВІДПРАВИ В БАВНД БРУКУ ПЕРЕДАВАТИМУТЬСЯ В УКРАЇНУ

С. Бавнд Брук, Н. Дж. — Патріярша Канцелярія Української Автокефальної Православної Церкви повідомляє, що цьогорічну Різдвяну Службу Божу у понеділок 7-го січня, очолить Святіший Мстислав, Патріярх Київський і всієї України. Ця урочиста Служба Божа буде відправлена у церкві-пам'ятнику в С. Бавнд Бруку, Н. Дж. і передана радіовисильнею „Голос Америки" в Україну в найбільш догідний для тамошніх слухачів час.

У зв'язку з цим, початок Святої Літургії визначено на год. 10 ранку. Запрошується до участи в цій святковій відправі та молитовного об'єднання всіх українців-християн.

Засновано нове наукове товариство

Київ. — 23-го листопада тут зареєстровано Київське наукове Товариство ім. Петра Могили, як добровільне, незалежне, неурядове об'єднання науковців Києва, що провадитиме науково-дослідну, науково-популяризаторську, освітню та редакційно-видавничу діяльність у різних галузях українознавства.

Серед основників товариства є Соломія Павличко, Оксана Забужко, Максим Стріха, Олександер Гриценко. Очолює його історик Сергій Білокінь.

Товариство має право видавати книжки й брошури, а також періодику, створювати кооперативи, підприємства, об'єднання, тимчасові творчі колективи. Сподівається організувати публічну бібліотеку з видань діяспори. Велику частину запланованих публікацій складатимуть наукові праці вчених діяспори. Гроші на початок діяльности виділив Фонд Сороса „Відродження".

ВІДНОВИЛИ ХРАМ

Київ. — Згідно з інформацією газети „Вісті з України", менш як за півроку спорудили церкву в селі Великому Порську на Волині. Для відродження колись зруйнованого храму місцевий колгосп подарував будівельні матеріяли і 5,000 карбованців. А сільські майстри все зробили своїми руками.

Відзначили свято Миколая

Київ. — Як повідомляє українське агентство „Модулус", православні віруючі відзначили свято Миколая.

Найбільш широко святкування відбулися у західних областях України. У храмах були відправлені урочисті Богослужіння. Релігійні громади Тернополя разом з представниками Міської Ради побували з подарунками у дитячих садках і школах. Благодійну акцію провів львівський Союз Українок. Ця громадська організація відправила подарунки українським дітям-сиротам у Перемишль.

Вперше релігійне свято в цьому році відзначили вояки Прикарпатської військової округи. За християнським звичаєм вони побували у будинках для дітей-сиріт і вручили їм дарунки.

ІМПЕРСЬКІ КЕРІВНИКИ ПОЧАЛИ ЗАСТОСОВУВАТИ СИЛУ У ПРИБАЛТИЦІ

Москва. — Західні пресові агентства і акредитовані в Москві кореспонденти інформують, що імперські керівники, в першу чергу новоспечений совєтський диктатор, генеральний секретар ЦК КПСС і президент СССР Міхаїл Горбачов, міністерство оборони СССР, КГБ і підпорядковані йому частини внутрішніх військ, почали застосовувати брутальну військову силу у прибалтійських республіках. В середу, 2-го січня 1991 р. кагебісти заблокували Дім видавництва в Ризі, спровокувавши страйк 1,300 робітників, 600 журналістів і 700 друкарів та технічного персоналу, а в четвер, 3-го січня вони „взяли під охорону" приміщення Центрального Комітету литовської Комуністичної партії і не впустили до середини навіть міністра внутрішніх справ.

Литовське пресове агентство Балтфакс інформує, що ситуація в Литві з дня на день погіршується, а урядові чинники республіки очікують проголошення винятткового стану в усіх трьох прибалтійських республіках. Литовські засоби масової інформації, зокрема радіо і телевізія передали 3-го січня інтерв'ю з майором КГБ, який заявив, що війська міністерства внутрішніх справ охоронятимуть від тепер усі публічні, зокрема урядові будинки і державне майно на підставі „указу" президента М. Горбачова про особне майно КПСС.

Подібно як в Латвії, де промосковська фракція претендує на все майно Комуністичної партії і, користуючись підтримкою війська і КГБ, перехоплює в свої руки і під свою контролю урядові об'єкти, литовська промосковська фракція Комуністичної партії, яка створилась, як альтернативна сила на „платформі КПСС", до якої в більшості належать росіяни, поляки й інші національні групи, висуває тепер претенсії не тільки до майна КПСС в загальному, але й і на литовську Комуністичну партію, яка творить більшість і підтримує теперішній республіканський уряд, нелегальною, антиконституційною силою та домагається від імперських керівників в Москві зліквідувати її силою війська і КГБ і притягнення до кримінальної відповідальности її керівників.

Перший секретар промосковської фракції Комуністичної партії Латвії Альфредс Рубікс, спираючись на підтримку нового міністра внутрішніх справ СССР Бориса Пуго, колишнього шефа КГБ в Латвії, авторитетно заявив, що війська міністерства внутрішніх справ перебувають у Прибалтиці згідно з рішенням президента М. Горбачова.

Західні кореспонденти інформують, що в усіх трьох прибалтійських республіках відбудуться в кінці цього тижня масові антиімперські демонстрації. Покищо невідомо, як реагуватимуть на це кагебісти і їхні короткострижені бандити, наслані у збільшеному числі до Прибалтики. Існують побоювання, що там може дійти до зударів подібних до кровової гульні кагебістів в Тбілісі в минулому році. Зберігачі імперії готові до найбільш драстичних потягнень в ім'я закріплення їхнього панування над поневоленими народами, — кажуть політичні спостерігачі.

ДЕМОНСТРАЦІЯ У ВАШІНГТОНІ

Вашінгтон. — В неділю, 13-го січня, тут в Лафает Парку перед Білим Домом в год. 12-ій дня відбудеться демонстрація за незалежність України. В програмі виступлять американські конгресмени і визначні українські діячі. Також відбудеться похід біля совєтської амбасади. Ініціяторами демонстрації є різні українські громадські організації в діяспорі. За дальшими інформаціями слід звертатися до Тамари Гелло, (202) 547-0018.

ПІВОФІЦІЙНЕ СОВЄТСЬКЕ агентство Інтерфакс повідомило про таємне вбивство ігумена Лазаря, який займався обставинами вбивства священика Російської Православної Церкви Александра Меня. Ігумен Лазар належав до церковної комісії, яка по лінії Церкви розслідувала злочин. Він, правдоподібно, попав на слід злочинців і тому КГБ вирішило позбутися ігумена. В Москві ніхто не сумнівається, що о. Меня вбили кагебісти. Новоспечений совєтський диктатор, Міхаїл Горбачов немаючи іншого виходу, бо про справу вбивства почали забагато говорити в народі, наказав прокуратурі покликати окрему урядову комісію для розслідування злочинів. Агентство, цитуючи слова міліціонерів і кагебістів заявляє, що ігумен Лазар був вбитий під час грабежі, але друзі покійного кажуть, що жодних слідів крадежі чи грабунку не було.

ПРЕДСТАВНИКИ ЕСТОНІЇ заявили кореспондентові агентства Ассошіейтед Пресс, що естонський народ готовий до спротиву у випадку, якщо совєтський диктатор, генеральний секретар ЦК КПСС і президент СССР Міхаїл Горбачов проголосить в республіці винятковий стан і введе поліційну годину, щоб зламати спротив естонського народу до повної суверенности і незалежности. Естонський прем'єр-міністер заявив кореспондентам у фінляндській столиці Гельсінках, куди він приїхав на відвідини, що Москва, згладно її імперське міністерство оборони, збільшили число військових частин в Естонії, ввели у республіку спеціяльні частини, яких в цілому СССР називають нторичними вбивниками. Едгар Савісар підкреслив, що він до певної міри розуміє теперішнє положення Горбачова, який попав у тенети генералітету армії і КГБ і тепер не має іншого виходу, як тільки робити те, що йому скажуть.

У СЕРЕДУ, 2-ГО СІЧНЯ, Білий Дім вперше визнав публічно, що країна знаходиться в економічній рецесії, твердження до котрого вже кілька місяців тому дійшли приватні економісти. Це публічне визнання почули всі в телевізійному інтерв'ю від Майкла Боскіна, голови Ради економічних дорадників президента Джорджа Буша, коли він заявив: „справді виглядає, що після найдовшого економічного росту в історії ЗСА, країна правдоподібно ввійшла в економічний спад". Досі стажеві особистості з уряду президента Дж. Буша вживали всякі пояснення для цього явища, одначе строго вминали слово „рецесія".

ПРЕЗИДЕНТ ДЖОРДЖ БУШ назначив трьох нових членів і продовжив призначення вісьмом іншим до ради Корпорації леґальних послуг, яку оплачує держава та яка обслуговує бідних громадян ЗСА. Ці призначення були приспішені, щоби вспіли увійти в життя ще перед початком нарад 102го Конґресу, бо тоді їх не мусітиме схвалювати Сенат. Білий Дім сказав, що цю формальність полагодять пізніше, хоч це напевно спровокує нові дебати між Білим Домом і Конґресом на тему будучини цієї установи.

МИНУЛОЇ СЕРЕДИ, 2-ГО СІЧНЯ, Шерон Претт Диксон, колишню адміністраторку приватної фірми, яка у своїй передвиборчій кампанії приобіцяла виборцям „лопатою почистити хату" записежено на посадника столиці країни Вашінґтону. Її вибір — закінчив 12-літнє безперервне правління посадника Меріона С. Беррі. Разом з новим посадником записежено інших нових міських урядовців, що дало загальний образ нового політичного обличчя столиці. Ш. Диксон — це перша жінка-неґритянка, яку обрано посадником одного з найбільших міст ЗСА.

РІЗДВЯНИЙ ПРИВІТ

Владики Василя Лостена, Епарха Стемфордського

Зі святої висоти небес зійшов до нас Спаситель! Новий день, чудовий світанок. А ми, що сиділи в темряві і смутку, знайшли вкінці Світло Правди, бо з Його Пречистої Матері Дитя, Христос Бог народився!

Улюблені Браття і Сестри!
Христос Родився! Славіте Його!

Ісус Христос є предвічним Сином Бога. Другою Особою Святої Трийці, який народився, як немовля від Пречистої Богородиці, Пресвятої Діви Марії. Бог став чоловіком в Ісусі Христі, щоб стати нашим Спасителем, нашим Відкупителем і нашим Господом.

„Котрі ж приняли Його — тим дано право дітьми Божими стати" (Вступ до Євангелії св. Івана). Всі люди, всі чоловіки і жінки, є сотворінням Бога. Але коли ми отримуємо Ісуса Христа, нашого Спасителя в нашому хрищенні, ми стаємо дітьми Божими, синами і донями Бога нашого Отця. Свята Богородиця Пресвята Діва Марія стає нашою Благословенною Матір'ю.

Ісус бере наше людське тіло і кров, нашу людську природу від своєї Матері, Діви Марії, так, що він стає чоловіком так, як ми. Через злуку нашої людської природи з божеською природою, Ісус спасає нас від гріха і смерти. Так що ми співаємо в час Літургії на Різдво слова св. Павла: „Ви, що в хреста хрестилися, в Христа зодягнулися, Аллилуя".

Кожний раз, коли приймаємо Христа в святім Причастю, ми приймаємо дар спасення, ми маємо змогу злучити Ісуса, Його Тіло і Кров з нами, так, що він підносить нас із тягару гріха і смерти до вічного життя, до життя у Святій Тройці. Ісус чинить нас „учасником Божеської природи" (Лист св. Петра), або як каже святий Атанасій Великий: „Бог стався чоловіком, щоби стати Богом!" Злука з Богом в Христі є повним розумінням

(Закінчення на стор. 4)

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200

Бюро УНС у Вашінґтоні: (202) 347-UNAW; (202) 347-8631 (факс.)

Postmaster: Send address changes to

"Svoboda" 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00
Для членів УНСоюзу $15.00 річно. За кожну зміну адреси — $1.00
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda"

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

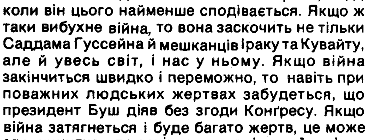
Кабалістична дата 15 січня 1991

У своїй останній резолюції у справі конфлікту в обширі Перської затоки Рада Безпеки Об'єднаних Націй поставила Іракові ультимативний термін — 15-го січня 1991 року, до якого Ірак повинен відкликати свої війська з Кувайту і привернути там попередній леґальний уряд. Це було місяць тому.

Коли наближався кінець 1990 року і термін — 15-го січня — по обох сторонах Атлантійського океану настала нервова атмосфера, сповнена безлічі взаємосуперечних заяв і пліток. У „Ню Йорк Таймсі" з 30-го грудня 1990 року появилася обширна стаття з цікавою вісткою, що загрожений мир вирішила рятувати 12-членна Европейська Економічна Спільнота. Вона, мовляв, зголосилася на мирного посередника між президентом Джорджем Бушем і іракським диктатором Саддамом Гуссейном, які зайняли принципові взаємосуперечливі становища. Кореспондент „Ню Йорк Таймсу" з Багдаду твердить, що, всупереч войовничим заявам Саддама Гуссейна й організованим маніфестаціям ворожости до Америки, іракський народ не хоче війни. Появилася у Багдаді плітка, що сам іракський уряд фабрикує мирові демонстрації, мабуть, з ціллю, щоб уряд міг покликатися на „волю народу" і відкликати війська з Кувайту. Це допомогло б йому врятувати обличчя. Ці поголоски були такі вперті, що уряд Саддама Гуссейна подав рішуче спростування, в якому заявив, що тільки — „диявольському умові могла прийти така думка". Цікава вістка, що в Альжирі відбулася конференція представників 15-ти опозиційних супроти Саддама Гуссейна іракських груп. Ці групи охоплюють мусулманських фанатиків-фундаменталістів, комуністів, курдів й інші елементи, лідери яких втекли від екзекуції за кордон. Тепер вони підписали спільну заяву з натавруванням як окупації Кувайту, так і концентрації в арабській пустині військ проти Іраку. Всі ці опозиціоністи супроти Саддама Гуссейна переконані, що Саддам Гуссейн все одно довго не втримається при владі, і бояться, що війна Америки і міжнародної коаліції проти Іраку закінчиться не тільки поразкою Іраку, але й поділом його території.

Це все газетні комбінації-міркування та плітки. Мова фактів невесела. Саддам Гуссейн, який недавно загрозив, що коли буде зроблений перший постріл в бік Іраку з пустині Савдійської Арабії, де зосереджена понад півмільйонова армія Америки і союзників, він заатакує Ізраїль. Тепер він загрозив те саме на адресу арабської й мусулманської Савдійської Арабії. З другого боку, з Америки і союзницьких країн пливуть буквально щоденно нові достави в Савдійську Арабію додаткових з'єднань військ. З Німеччини прилетіли лікарі й лікарський персонал, на додаток до попереднього. З Америки знову відплили на схід дальші військові кораблі. Відомо, що американська морська фльота у східній частини Середземного моря і на водах Перської затоки нараховує вже понад 30 одиниць. Перед 15-им січня всі ті кораблі мають бути на своїх бойових позиціях.

За всією вірогідністю, день 15-го січня може наступити і минути спокійно. Навітня стратегія вимагає несподівано заскочити ворога, тоді, коли він цього найменше сподівається. Якщо ж таки вибухне війна, то вона заскочить не тільки Саддама Гуссейна й мешканців Іраку та Кувайту, але й увесь світ, і нас у ньому. Якщо війна закінчиться швидко і переможно, то навіть при поважних людських жертвах забудеться, що президент Буш діяв без згоди Конґресу. Якщо війна затягнеться і буде багато жертв, це може спричинитися до закінчення політичної кар'єри Джорджа Буша.

І. К.

ТІ, ЩО ТВОРИЛИ ІСТОРІЮ У 1990 РОЦІ

Не всі історики однозгідні у тому, хто творить історію. Деякі, вказуючи на Французьку революцію (1789) і „весну народів" (1848), уважають, що з настанням новітньої демократії — нарід є вирішим чинником. Державний демократичний устрій є оснований на вільних загальних і тайних виборах і тому сутня влада належить парляментам, перед якими відповідальними є уряди. Існує теорія, що економіка править світом, від стану економіки залежать відносини у країнах, тому справжня влада є в руках промислу, фінансів і торгівлі. Але найбільш поширеною є істина, що події не стаються „самі від себе", а що роблять їх люди. Ця теорія основана на пречисленних історичних прикладах, що появлялися на історичній арені постаті великої мірки і штовхали події в непередбаченому напрямку. Александер Великий, Наполеон, Гітлер, Ленін, щоб назвати тільки кількох. Велика людина приносить добро або зло, але все одно творить історію.

Те саме діялось у минулому році. Упав Берлінський мур і канцлер Західньої Німеччини Гельмут Коль, який тоді був на відвідинах у Варшаві, негайно вернувся до Бонну. Він виявив подивугідний хист, як переборював всі труднощі міжнародного характеру і в нутрі поділеної Німеччини, і як він довів до з'єднання тих двох частин в одну сильну державу.

Президент Джордж Буш використав нагоду, що совєтським диктаторським президентом став Міхаїл Ґорбачов, і вперто змагав до закінчення холодної війни та проведення редукції совєтських збройних сил в Центральній Европі. Коли п'ять місяців тому несподівано диктаторський президент Іраку Саддам Гуссейн провів збройний наїзд на Кувайт, Буш зрозумів небезпеку, яка настала б для всього світу, якби той амбітний арабський вождь заволодів найбільшим у світі нафтовим басейном на Близькому Сході та довів до кінця намагання випродукувати атомову зброю. Знаючи особисто державних лідерів по всьому світі і маючи за собою величезний дипломатичний досвід, Буш зумів створити небувалу дотепер міжнародну коаліцію проти Іраку. Саддам Гуссейн казав правду, що насправді Рада Безпеки Об'єднаних Націй діяла, як цього бажав собі Буш. Журнал „Тайм" з міжнародною фірмою неда рма проголосив Мужем Року Джорджа Буша.

Джордж Буш, Міхаїл Ґорбачов і Саддам Гуссейн грали головні ролі в історичній драмі 1990 року. Вони три є чоловими фігурами й у новому 1991 році, без уваги на те, яка доля стріне у цьому році Ґорбачова чи Гуссейна. Очевидно — Г. Коль, Д. Буш і Ґорбачов чи Гуссейн користувалися державним апаратом даних країн та своїми міністрами закордонних справ, але вони надавали тон і напрямок, і вони перейдуть до історії.

Іншого роду індивідуальність виринула у минулому році — Нелсон Мандела, президент Африканського національного конгресу. Просидів кільканадцять років у в'язниці як лідер руху чорних проти системи апартеїду і вийшов на волю з авреолею національного героя. Контроверсійна постать, бо не перебирає у пошукуванні за союзниками і став „приятелем" Фіделя Кастра та Муаммара Кадафі. Але є постаттю, яка творить історію. Зрештою — і Міхаїл Ґорбачов є контроверсійною постаттю, бо хоча отримав нагороду Нобеля і має більші права й повновласті, як їх мав цар, його вірність комунізмові поруч з деклямаціями про демократію, його амбіціонерство і зикзакуватість не породжують симпатій.

Виборці, які голосують на кандидатів, вибирають того, кого найкраще „знають", хто кому симпатичний, хто кому відповідає партійно-політичною плятформою. Вони не знають, хто з кандидатів індивідуальність та хто -пересіч тому часто помиляються. Історія направляє такі помилки, але це часто-густо не обходяться без жертв. І це може статися цього року.

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про львівське Різдво

Здається у найбільш відважних снах не снилося мені, коли перед кількома роками на прохання: „напишіть щось про Різдво" — з ностальгією писала „Різдво при вул. Сикстуській 48" і полинула, — хоч як цього не люблю, — у світ споминів, що в 1990 році цей спомин будуть читати у Львові.

Але усі ми знаємо, що минулий рік був аж по вінця переповнений несподіванками і повний казкових зустрічів з Україною та з тими, які пережили там майже півсторіччя страху, трагедій і повної ізоляції від нас, що були на Заході.

І ось мій спомин про давнє „передвоєнне" свято Різдва у одній із старих львівських родин, викликав тепер там зворушення і повно думок не у людей мого віку, а дивним дивом у молодших, які тут, навіть не думали витрачати часу читанням „ще одного спомину".

Та не лише зворушення викликав цей спомин у Львові, але у моїх руках лист, який найкраще віддзеркалює ці дивні почування:

„Це 'Різдво' мене до краю зворушило. Звідти повіяло дорогим стертим з лиця землі Львовом, рідним, елеґантним, европейським, вишуканим, а всетаки галицьким. Я то читав трохи так, як краян із-за океану, бо то таки немов з альбому, з-за котари, з-за дзеркала. Дивишся у нього і ніби бачиш себе, але обстановка і люди трохи з-перед вересневого 'тайфуну'. І мені здавалося, що я немов у казці став одним з учасників Різдва при вулиці Сикстуській. Зараз підпер мені бороду штивний комірець, на зап'ястках як кайданки заблестіли білі манжети, на раменах відчув вишуканий „шлюзрок" чи ще там якийсь атрибут, кунштовно виконаний кимось із славних львівських кравців. Може треба було зодягнути ще і оксамитні штани і камаші, щоб було все так, як потрібне? Я почувався немов один із тих, яких запросили, бо бракувало на моє щастя кворуму до магічної 12-ки.

Із цього спомину повіяло мені бабиним домом і повоєнними святвечорами. І там було 12 страв (торт з квасолі, ще щось з моркви, а замість старого бурґунда — вино з жита). В ці роки наші господині вичаровували повну помислів „ерзац" кухню, але все це було подаване так урочисто та гідно, як перед „тайфуном". І ангелики несли нам повоєнні ялиночки, і гідні того часу даруночки — для нас, дітей, і тиху, майже пошепки виспівану при щільно замкнених вікнах і дверях коляду.

Не було лиш як нести менажок зі святою вечерею до тюрми, хоча кому було аж забагато. І за мурами тюрем лунала в цю ніч коляда, бо лиш та єдина духовна страва була від тих людей невід'ємна. На інших одинадцять треба було зачекати. І дочекалися! 1990 рік вихлюпнувся на вулиці Львова тисячоголосною колядою. Львівські дзвони віднайшли голоси і святим гуком своїм скликали людей до різдвяної молитви. Львів віднайшов свою незнищену душу, віру і правду. Так було і буде! Народжується знову наше місто, і знову відкручується час. Так сталося, що наша батьківщина віками воює з часом і живиться з джерел, що плинуть з душ забутих предків. Але коли їх не можна забувати, ще більше не можна забувати тих дуже недавніх, які немов просяться аби їх життя і мартирологія служили прикладом новим поколінням львів'ян..."

Хай мені простить автор цього листа, що передаю його думки для усіх читачів, але вони чи не найкраще дають нам картину, що діється в душах і серцях нового, нам досі незнаного покоління львів'ян після того року, в якому відхилилася заслона, що так довго була між нами.

Перед нами друге вільне Різдво у Львові із вперше від півсторіччя трьома святковими днями. Усі мої побажання і думки будуть там у моєму родинному місті, що пробуджується із довгого неприємного сну. Дай Боже, щоб львів'яни колядували ще голосніше, як в 1990 році, і ще більше торжественно дзвеніли дзвони львівських церков,але щоб в кожного із нас чекало порожнє місце при свят-вечірньому столі на тих, які все ще не можуть колядувати разом.

О-КА

Оксана Сновидович

РІЗДВО У БАБУСИНІЙ СВІТЛИЧЦІ

II.

На середині столу — свічечка у різьбленому свічнику. В'яжуть діти перевеслом ложки, начиння, ніжки стільців. Щоб добре не переводилося, щоб худібка стаєнки трималася, і ще з десяток „щоб", відповіді на які знала тільки баба.

Запалює дідо свічку, весело стрибає її полум'я, кидає кумедні тіні по світлиці. „Отче Наш, Ти, що єси на небесах..." — ще гарячіше молюся у Свят-Вечір. „Дякую Тобі, Бозю, за щедроти і дари. Дай здоров'ячка мамі, татові, сестричці, бабі і дідові Мох, бабі і дідові Сновидович, усій моїй родині — далекій і близькій, усім добрим людям" — закінчую молитву.

У великій чорній макітрі подає баба кутю, а за нею — гарячий борщ на запашній конопляній оливці, з грибними вушками. 12 пісних, але таких смачних страв.

Ріжок золотого місяця завис над селом. Яскравим голубим світлом залите подвір'я. Україна святкує. Десь зачувся срібний дзвіночок, ось він вже під вікном. Пастирка йде. „Дай Боже, добрий вечір. Пане Господарю, ми прийшли спитати, чи приймете наш вертеп до хати?" Гостинно розчиняються двері, і... оживає Вифлеємська ніч. Тут маленький ангелик, пастушки з ягнятком, три царі, циган і жидівка, страшний Ірод зі своїми посіпаками-уланами, зодягнутими в римські тоги та шоломи, смерть з косою. Шуліками никають фарасеї у пошуку Божого дитятка: „Ми приказ його сповняєм, Христа шукаєм". „Вбити 'го, вбити 'го, щоб не панував" — наказує жорстокий Ірод.

Серце стискається від жалю, а очі розширюються від страху, бо чорний як сажа чорт все ближче підбирається, аби вхопити мене. І якось проти волі пересуваюся за дідову спину, а там блискавкою зникаю під ліжком у безпечному кутку, куди Люциферів приятель не засягне своїми видельцями. Чарівний ангелик віншує моїй родині: „Маленький Ісусик не спить, не дрімає, своїми руками весь світ обіймає, і вашу хатину, і вашу родину, і всю Україну — Христос ся Раждає!".

„Славіте Його!".

„Осанна! Осанна! Во вишнім Богу". Ще незміцнілі хлоп'ячі голоси щиро славлять новонароджене Дитятко — Сина Божого. Щедро частує бабуся пастирів солодким. Дякують за гостинність, зичать веселих свят.

... А рано, коли ще сіро за вікнами і ледь спав нічний мороз, складаємо молитву в церкві. Кожен, мов заворожений. Співає хор (донині чую його), весело палахкотять свічки в розкішному церковному павуку. І тут ялинки, ще прекрасніші — під майстерно вишитими рушниками, під чудовими образами, білосніжними та золотими хоругвами. „Христос Раждається!" — співає старий дзвін на дзвіниці, „Славіте Його!" відповідаю йому. Стрімким узвозом лечу вниз. З камінця на камінець, з камінця на кладку через річечку. Опираюся на побічні і милуюся довгим рядком святково вбраних підгородищан, які, не поспішаючи, крок за кроком простують до хат на Різдвяний сніданок. По чорному кожушку, обшитому кримкою впізнаю бабу, в строгім убрання діда. Вони беруть мої замерзлі руки, в які вже позаходили запарі, і рушаємо додому. Змовницьки порипує під ногами сніг, пощипує за носик і щічки морозко. „Бембе, чи прийдеш до нас колядувати?!" Донині не знаю, що означало це дивне слово у стрийка Мирка, але радо погоджувалася на запрошення, бо шалено його любила. Скільки байок наоповідався, яким був смачний хліб „від зайця", принесений для мене з лісу. Це було, то ще й нині очікую, щоб покликав на коляду — чайкою б полетіла до його хати. Даремно сподіваюся. Вже ніколи не зустріне мене його ласкава усмішка, не піду, як колись з ним вбирати ялиновим гіллям Йорданський Хрест...

„Бог предвічний народився" — лунали дитячі голоси, незважаючи на мороз та хурделицю, що розгулювала в цей час. Вони несли людям радість. Таку правдиву і сердечну. Такою, яка приходить, коли бачиш біляве янголятко. Так світилася й моя душа, коли приходили віншувати вже мої сестрінки — Наталя і Роман в День Ангела — на Богородиці Марії. А найкращим їх дарунком була коляда „у Вифлеємі нині новина". В такі хвилини забуваєш про все на світі, а дякуєш Богові, що наділив тебе найвищим благом — життям і вмінням радуватися йому.

Минали перші у Новому Році свята, надходили другі — старий Новий Рік і святого Василія, а там і Щедрий Вечір не за горами. Вже попід вікнами пташиними згайками метушилася дітвора і наперебій дзвінкими голосами щедрували: „Щедрик-ведрик, дайте вареник, а як донесу, дайте ковбасу!". Сіяли дітки пшеничкою — „На щедрий Новий Рік, щоб був кращий як торік". Любо й дорого бачити все це.

І знову кличе дзвін у кам'яну нашу квітку-церкву — „Христос хреститься у ріці Йордані". Вирубаний з криги Хрест, прибраний вічно зеленою смеречиною, освячене джерело. Біжить стрімким потоком свята водиця, несе свої води, як наші роки. Останнє свято — Івана Предтечі, як на жарт казали: „Що забрав всі свята на плечі", день уродин мого тата. Ми всі разом. Клопочуться мама з бабою коло страв. Сходяться і з'їжджаються татові брати і сестри з родинами — до бабиної хати. На порозі собачою радістю тішиться Лиско. Шкода, що закінчуються свята. Завтра — до буденної праці.

Нині для мене — це солодкий спомин, який обігріває мою душу теплом покиненої Батьківщини. Хай кожен, хто перечитає його, думкою полине на нашу Україну, побуває у рідній домівці, де народився і зріс, згадає Різдво. А від мене — це буде скромним дарунком усім моїм землякам.

Веселех Різдвяних Свят та щасливого Нового Року!

Роман Купчинський

КОЛЯДНИКИ

Старий Ільчук вийшув з Босим з хати і глянув на небо.

Сонце вже стояло над лісом, немов надумувалося, де б то прилягти на нічліг. Брав мороз, і ліс все більше синів, бо холод витискав з нього рештки тепла і переміняв у сизий туман.

— За малу годинку звечоріє! — сказав до себе старий і подався до стайні.

Зайшов до коней, вкинув їм за драбини сіна, поклепав по шиях, а вони з радісним форканням терли чола об його плечі.

— Ні, не просіть. Не поїду, бо далеко. Я знаю, ви хотіли б, але хай Бог простить. От їжте на здоров'я і грійтеся, бо добрий мороз бере.

Потім заглянув до корови.

— А ти, красулько, вибач мені за тверді руки. Нема вже господині, що тебе вміла доїти.

Корова, видно, прощала йому, бо дотикала його твердих рук своїми холодними, мокрими ніздрями і дихала на нього ласкавим теплом.

Підкинув і їй сіна і пішов до свиней.

Небагато їх було — два підсвинки. Лежали поруч, накидавши на себе мерви, щоб тепліше було.

— Не дурні ви, хоч з рилами. А я вам ще додам! — і підкинув оберемок соломи.

Підсвинки тільки розкішно рохнули і задрімали.

А на кінець заглянув ще до курника. Кури вже давно сиділи на бантах, і тільки півень витягнув голову і приязно кокнув.

— Ти вважай. Пильнуй добре! Як лісовий злодій підкрадеться — дай знати. Твій батько не дав і пропав, як пес у ярмарок. Тільки трошка пір'я лишилося...

Замкнув курник і подався назад до хати.

Стояла вона глибоко в саскачеванських лісах, така сама, як колись у золочівських: під стріхою, з кухнею і світлицею. Тільки, що вхід був з причілка і вікна підсувані.

В кухні, в залізній печі горів вогонь, а зверху стояв баняк і в ньому кипіла юшка з риби.

— Тільки всього — подумав старий, заглянувши до юшки.

— А та кутя, то хіба для пам'яті для небіжчиків. Пшениця добре зопихана, але чи добре зварена — Бог святий знає.

Сів на ослоні при вікні і хухав на шибку, щоб мати вигляд на світ. Не знати на що, адже ніхто до нього сьогодні не прийде, не приїде...

А все таки прийшли...

Хто його знає, може так, а може саме крізь ту вихухану дірку в наморозі прийшли до нього спомини...

Ех, літа, літа! Що за ваших часів не творилося, що не минулося!...

Пригадуються Ільчукові хлоп'ячі роки, там у лісистих Вороняках, у рідному селі. Хата під горбом, закутана в загату як у кожух, а в хаті батько, мати, браття, сестра... Святий Вечір, дідух, вечеря, а опісля вранішня відправа в дерев'яній церковці на горбі. А ще потім колядування з ровесниками під вікнами сусідів...

„... десять тисяч і чотири
Дітей малих на смерть били,
Христа, Христа не знайшли..."

„Бог натуру
Хотя відкупити,
Посадити
Во Сіоні, на троні".

„Видить Бог, видить Творець,
Що весь мир загибає..."

„Во Вифлеємі нині новина
Чистая Діва породила Сина..."

Прилітають одна за однією коляди, мов ті ластівки із-за моря і б'ються об замерзлі шибки вікна.

Чи тільки із-за моря?

Була ж у нього жінка, були у нього діти, вже тут, у саскачеванських нетрях. І бувало так само колядували, як він у далекому селі, у старім краю. І „вінчували" під вікном...

А тепер ні жінки, ні дітей. Стара он там, під смерекою, діти — син і донька — пішли на своє. Одне в Торонті, друге в Едмонтоні. Писали, кожне просило приїхати на свята, бо вони не можуть. Але де йому, старому. Не поїхав.

І ось у хаті — тільки він і Босий.

Босий лежить під столом і дрімає, а він сидить на ослоні і хухає в шибку.

І на залізній печі юшка з риби... Нараз Босий підніс голову, звів вуха, хвилину слухав і заскімлів.

— Що там Босий? Думаєш — хтось іде!? Ніхто, брате, сьогодні до нас не виберется. Ти дрімай, а як юшка буде готова, я тебе збуджу.

Але Босий не кладеться. Крутить носом то сюди, то туди, щось вітрить і дивиться допитливо на господаря.

— Гм! Щось почув — каже Ільчук і собі нагострює слух.

Тонкими струмочками заплив у хату жалібний згук. Один за ним, другий, третій. Вверчувався в зимову тишу як сверлик, а потім рядном стелився на всі боки.

— Вовки! — ствердив Ільчук. — Бодай їх виглумило. В Святий Вечір спокою не дадуть...

Виття ставало щораз сильніше, чим раз ближче.

— Підходять, чортові сини. Напевно від озера в ярок ідуть. Учора, як за дикими курми ходив, бачив у ярку вовчі тропи. Надслухує... Не чути... Може поплентались кудись в інший бік. Але за часок — знову завили. Тим разом якось ніби глухіше...

— Вже в ярку. Чекайте, я вам дам!

Здійняв з кілка рушницю і рушив до виходу.

Відчинив двері і глянув перед себе.

Над муром синього лісу стояла перша зірка...

Рушниця поїхала вниз.

— Не стрілю. Свято! — сказав.

А з ярку немов у відповідь — виття.

Старому Ільчукові стали сльози в очах.

Минула молодість, минулося село на Вороняках, минулася жінка, минули Свят-Вечори з дітьми, з їх колядуванням...

— Нехай хоч вовки мені заколядують.

Обернувся. За ним стояв Босий.

— Не підемо, песику. Нехай колядують.

Вернувся до кухні, сів при вікні і слухав.

— Ау — і — уг!

Славіте Його!

Босий присів біля нього, підняв голову вгору і собі завив.

(Закінчення на стор. 4)

З Різдвом Христовим, Святим Йорданом і Новим Роком

РІДНІ, ПРИЯТЕЛЯМ та ЗНАЙОМИМ
ВЕСЕЛИХ і ЩАСЛИВИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
— бажає —
д-р Володимир Онуферко
Vladimir Onuferko
25 Norcroft Road, Jersey City, N.J. 07305

Веселих Свят
і Щасливого Нового Року!
РОДИНІ, ЗНАЙОМИМ і ПАЦІЄНТАМ
— бажають —
д-р Андрій і Зірка Лятишевські

„Нова радість стала"...
Мамі, бабуні і прабабуні Катерині Кобрин в Якубовій Волі к. Дрогобича, Україна і всім рідним, приятелям і знайомим в Україні і в інших країнах світу
Веселих Свят і Щасливого Нового Року
— бажають —
Катруся й Атанас Кобрин
з дітьми і внуками
Стетен Айленд, Ню Йорк

„Нова радість стала"...
Веселих Свят Різдва Христового
і Щасливого Нового Року
РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
— бажають —
Гандзя Савицька-Мицак і Юрій Мицак
з новонародженим сином Максимом
Форест Гілс, Н. Й.

Веселих Свят Різдва Христового
та Щасливого Нового Року
Рідні і Знайомим
бажає
д-р Олекса Лятишевський
з Родиною

Веселих Свят Різдва Христового
і
Щасливого Нового Року!
— бажають —
РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ПАЦІЄНТАМ
д-р Марта Політило з Родиною
Ірвінґтон, Н. Дж.

Веселих Свят
та
Щасливого Нового Року!
РІДНІ, ПРИЯТЕЛЯМ, ЗНАЙОМИМ
та
ШАНОВНИМ ПАЦІЄНТАМ
— *бажає* —
д-р Юліян Гной
з Родиною

Всім нашим Рідним, Друзям і Знайомим
бажаємо цією дорогою
Веселих Свят Різдва Христового
і Щасливого Нового Року!
д-р Роман і мґр Ольга Морози

Веселих Свят Різдва Христового
і Нового Року
РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
бажають
д-р Ярослав, Оля і Михайло
Ставничі
Ратерфорд, Н. Дж.

Рідним і Знайомим пересилаємо
з нагоди
РІЗДВА ХРИСТОВОГО і НОВОГО РОКУ
найщиріші побажання Веселих Свят,
Щасливого Нового Року, здоров'я і всіх благ.
ЛЮБОВ М. і МИРОСЛАВ РОГОВСЬКІ
та ТОБІ і НЕСТОР РОГОВСЬКІ
з дітьми

СЕРДЕЧНІ ПОБАЖАННЯ
Веселих Свят Різдва Христового
і Щасливого Нового Року!
усім нашим Рідним і Приятелям
— *бажають* —
Люба і Роман Галібей з Родиною

Веселих Різдвяних Свят
і Щасливого Нового Року
РІДНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і СОЮЗОВЦЯМ
бажають
ІВАН і СТЕФАНІЯ ГЕВРИКИ
Вінніпеґ, Ман., Канада

В день Різдва Христового
ВЕСЕЛИХ і ЩАСЛИВИХ СВЯТ
Рідним, Приятелям і Знайомим
бажають
д-р Евген і Лідія Грабарчук
з Родиною

БАЖАЮ СВОЇМ ДІТЯМ, ВНУКАМ, ЗЯТЯМ, СВАТАМ,
ВСІЙ БЛИЖЧІЙ ТА ДАЛЬШІЙ РОДИНІ
Веселих Свят і Щасливого Нового Року!
Володимир, Василина Форманюк

Веселих Різдвяних Свят
та Щасливого Нового Року!
РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ПАЦІЄНТАМ
бажають
д-р Ольга і д-р Евгеній Оленко
з дочкою Маріяною
Ню Йорк, Н. Й. Форест Гіллс, Н. Й.

Веселих Свят Різдва Христового
і Щасливого Нового Року
— бажає —
KRYSTYNA SLOSARSKA, D.D.S.
55 Center St., Ellenville, N.Y. Tel.: (914) 647-4340

Веселих Свят
і Щасливого Нового Року
РІДНИМ, ЗНАЙОМИМ і ПРИЯТЕЛЯМ
— бажають —
Ігор, Наталка, Андрій, Мелася
і Маркіян Соневицькі

Рідним, Приятелям та Знайомим
Веселих Різдвяних Свят
та Щасливого Нового Року
— *бажає* —
д-р Надія й інж. Ігор
Кмети з Родиною

Радісних Свят Різдва Христового,
Щасливого Нового Року
РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
щиро бажає!
СОФІЯ БАРУСЕВИЧ

Радісних Свят,
Щасливого Нового Року
Рідні, Приятелям і Знайомим
— *бажають* —
Ольга, Богдан, д-р Володимир
Михайлів

Д-р РОМАН ГНАТІВ
дентист
бажає Рідні, Знайомим і своїм Пацієнтам
ВЕСЕЛИХ СВЯТ та
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
при 7 Washington Ave.
Manville, N. J. 08835
Tel.: (201) 722-5511

Христос Родився! *Славіте!*
РІДНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
Щасливих, Радісних Свят
і Здорового Нового Року
— *бажають* —
Іван, Зеня, Олесь, Ірена і Ізидор
БУНДЗЯКИ

Вітаємо
з Різдвом Христовим
і бажаємо
Щасливого Нового Року!
Андрій, Стефанія, Дзвінка, Андрійко, Данилко,
Ярко, Юрій ДОБРЯНСЬКІ

РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
Радісних Свят Різдва Христового
та Щасливого Нового Року
— *бажають* —
д-р Андрій, Татяна і Тамара
Тершаківці

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
та ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
ЗЕМЛЯКАМ ДРОГОБИЧАНАМ — ЗЕМЛІ ІВАНА ФРАНКА БАЖАЄ
І ЩИРОСЕРДЕЧНІ ПОБАЖАННЯ ЗАСИЛАЄ
МИРОСЛАВ ГЛУБІШ з РОДИНОЮ
посадник-мейор міста Дрогобича, Україна

Консисторія Української Православної Церкви
в ЗСА — Ню Йорк/Ню Джерзі
Округа Української Православної Ліґи

ЖАЛАНКА '91

Субота, СІЧЕНЬ 19

Український Культурний Центр в С. Бавнд Бруку

Забава з „ОДНОЧАСНІСТЬ" і „ЧАРИ"

Вступ заздалегідь $40.00
Телефонувати (201) 969-9055 або (201) 523-3356

Коктейл о год. 7-ій
Смачні страви
Бара відкрита до год. 1-ої
Забава до год. 2-ої

Наукове Товариство ім. Шевченка в Ню Йорку та Об'єднаний
Комітет Українсько-Американських Організацій міста Ню Йорку,
Відділ УККА
запрошують членів й українське громадянство на

ДОПОВІДЬ
„ЛЬВІВ ЗАВЖДИ ВІРНИЙ" — НА ШЛЯХУ ДО ДЕРЖАВНОЇ НЕЗАЛЕЖНОСТИ

яку виголосить
Василь Шпіцер

голова Міської Ради міста Львова, депутат до Обласної Ради, член Руху, кандидат технічних наук, член президії Товариства Української Мови

що відбудеться
у п'ятницю, 11-го січня 1991 р. о год. 6:30 веч.
в домі НШТ при 63 Четверта авеню, між 9 і 10 вул. в Ню Йорку

Після доповіді кава і солодке. **Управа НТШ та Управа Об'єднаного Комітету**

Українське Лікарське Товариство в Америці
з глибоким жалем повідомляє, що 1-го січня 1991 р. на 79-му році життя, несподівано відійшов у вічність у Рочестері, Н. Й. наш колеґа і довголітній член і колишній голова нашого відділу УЛТА

бл. п. д-р
ЙОСИФ ТИМОЧКО

Родині покійного дружині Галині, синові д-рові Юрієві і дочкам Наталці і Орисі висловлюємо глибоке співчуття.

Управа УЛТА — Відділ Північний Ню Йорк

БЕЗ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ І КНИЖКИ
— НЕ БУДЕ Й УКРАЇНСЬКОЇ ДИТИНИ!

Ділимося сумною вісткою з родиною і приятелями, що 3-го січня 1991 р. з волі Всевишнього відійшов у вічність на 85-му році свого трудолюбивого життя наш найдорожчий МУЖ, БАТЬКО, БРАТ, ДІДО І ШВАҐЕР

бл. п.
МИХАЙЛО ЕЛИЇВ

ПАРАСТАС — п'ятниця, 4-го січня 1991 р. о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні Петра Яреми при 129 Схід 7-ма вул. в Ню Йорку.

ПОХОРОН — субота, 5-го січня 1991 р. о год. 9:30 ранку з того ж заведення до церкви св. Юра в Ню Йорку, а відтак на цвинтар св. Андрія Первозванного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Залишені у смутку:
дружина — ОЛЕНА
дочка — ДАРІЯ ЛЕСЬКІВ з мужем ОЛЕКСАНДРОМ та дітьми УЛЯНОЮ І МАРКОМ
сини —
ВОЛОДИМИР з дружиною ОРИСЕЮ та дітьми АДРІЯНОЮ І НЕСТОРОМ
РОСТИСЛАВ з дружиною МИХАЙЛИНОЮ
брат — ТЕОДОЗІЙ з родиною
шваґерки — ПАРАСКЕВІЯ КУЧМА
І КОРНЕЛІЯ КУЧМА
родина в Україні, Америці і Канаді

У День Вселенської...

(Закінчення зі стор. 1)

І вже урочисто сповіщають небесні церковні дзвони нашим православним поколінням, особливо молоді, щоб вони нині сповнили Господнє місійне призначення на славу Бога і на радість та добротолюбіє нашої побожної української нації.

Радуйтеся, народився вселенський Архиєрей Ісус Христос, який через своїх Апостолів пророків, благословенних душпастирів, святих Отців і матерів та воістинно віруючих християн і християнок, покликав для спасіння людства свою Святу Христову Церкву, в якій універсальний християнський світогляд об'єднує віс правдиві науки і діяння під зверхнім проводом Христової Євангелії для збагнення абсолютної всесвітньої гармонії вселенських законів еволюційного розвитку у поширенні, збагаченні і покращенні буття, в якому означена і головна мета, як кожної душі, так і всього людства.

Радуйтеся, народився Син Людський — Богочоловік, який заповів правдивий Божий Суд, що кожна душа відповідає як за себе, так і за свій народ, за добрі чи лихі вчинки у своєму житті. Бо кожна душа, де б вона не знаходилася, при яких би трудних умовах не жила, має завжди щиро молитися і саможертвенно боротися за волелюбність і рівноправність, як окремих душ свого народу, а також і всіх народів, незалежно від умов і обставин. Бо люди не пристосовуються до умов і обста вин, як тварини і рослини, бо людям Бог дарував вічну душу, розум, свобідну волю і найдосконаліше тіло, при допомозі яких люди мають збагнути Божі вселенські закони еволюційного розвитку і працювати за ними, щоб мати благословенне і радісне життя вічне.

Але ми будьмо віруючі і витривалі як у праці, так і в боротьбі, як православні християни і християнки, як вчить нас сам Спаситель світу Ісус Христос. Бо незабаром прийде розплата за добрі діла і за злочини, як заповів Христос.

І „Коли прийде Син Людський у Славі Своїй і всі Янголи з ним, тоді Він засяде на Престолі слави своєї. І перед Ним усі народи зберуться". І Він праведних, як овець, відділить праворуч себе і скаже їм: „Прийдіть, благословенні Мого Отця, посядьте Царство, уготоване вам од Закладу Світу". Тоді Він скаже і тим, хто ліворуч: „ „Ідіть ви від Мене, прокляті, у вічний огонь, що дияволові та його посланцям приготовано" (Матвій 25, 31-34).

Як бачимо, що головна причина неволі великої православної української нації є в тому, що як церковний душпастирський Провід, так і національно-державний захопили безбожні, комуністично-російські окупанти .А тому наші українські покоління не тільки повинні знати причини поразки у боротьбі, але вже нині рішуче діяти і вибирати чесних і відважних, місійних провідників, які вже прозріли у Божій мудрості і волі, вірі і любові як для Церковної Ієрархії Святої Апостольської Української Автокефальної Православної Церкви всенародної соборноправности, так і для національно-державного суверенного проводу української православної нації. І єднаймося усі за суверенною вірою християнської України. Деякі єднаються із тими, яких є більшість. Але коли є більшість на блудній, ворожій дорозі, то тим трагічніша небезпека для Суверенности Української Держави.

І хоч наш щирий і добротолюбний православний український народ уже дуже багато перетерпів од лукавих посланців диявола, а також і нині знаходиться у трагічному стані, але за витривалість у апостольській християнській вірі, у День свого Народження Ісус Христос благословляє і кличе до рішучої боротьби і перемоги наш православний християнський український нарід, як місійний нарід, серед поневолених народів і націй. Христос заповів: „Будьте відважні: Я світ переміг" (Іван, 16, 33).

Адже з Божого Благословення у Києві благовістив святий Апостол Андрій Первозванний, який є основоположник Святої Апостольської Української Автокефальної Православної Церкви (Соборноправної) в Україні та по всьому світі. А тому наша Свята УАПЦ(С) є Апостольська, яка повинна мати свого Патріярха, і вона вже його має.

І біля Києва, святий Рівноапостольний князь Володимир охрестив наш український нарід у православній вірі в Українському Йордані — Дніпрі 1-го серпня 988-го християнського року.

І в Києві — місті премудрости Божої — в катедрі Святої Софії, на Першому Соборі УАПЦ(С), під Первоієрархічним проводом святого православного просвітителя священномученика Митрополита Києва і всієї України — Митрополита Василя Київського (Липківського), як його було канонізовано, українські душпастирі і віруючі відродили Святу Апостольську Українську Автокефальну Православну Церкву Всенародної Соборноправности 1921 Року Божого, яку ви і ми ісповідуємо, і яка є воістинно правдива Господня дорога для осягнення повної української православної перемоги.

І сьогодні, в день вселенської радости — народження Спасителя світу Ісуса Христа і ми, душпастирі і віруючі православної української нації як в Україні, так і по всьому світі радуємося і славимо Тебе, Сину Божий, своїми щирими молитвами і добротолюбними ділами. І ми боремося за ті святі благословенні ідеали, які Ти, як Месія вселенної, проголосив у своїй святій Євангелії. І Ти, Господи, не тільки вказав свою світлу дорогу до Царства Небесного, але навчив і провадиш нас усіх своєю вірою і любов'ю, мудрістю і волею до життєрадісної перемоги, улюблений Спасителю наш, бо Ти добрий і Чоловіколюбець. Слава Тобі. Амінь.

Христос Народився!
Славмо Його!

† **Петро,**
Архиєпископ Січеславський,
Ведучий УАПЦ(С) в Америці й Европі

Дано на Різдво Христове,
25-го грудня 1990 року, Божого,
при катедрі Святого Володимира,
Форт Вейн, Індіяна, ЗСА.

Колядники

(Закінчення зі стор. 2)

— Ау — ii!

Славіте Його!

А потім старий Ільчук зібрав у грудях увесь свій голос і бризнув ним на хату, як сльозами:

Бог предвічний народився,
Прийшов днесь із небес,
Щоби спас люд свій весь
І утішив вся...

А коли переспівав усі пунти, то встав і пішов до комори. Там висіли на жердці дикі кури, що їх настріляв цього тижня. Стягнув кури з жердки, зібрав у руку, закинув на плечі рушницю і, залишивши Босого в хаті, вийшов надвір.

Обережним кроком старого мисливця підкрадався до ярку.

Хлопці! Гей, хлопці! — кликнув. Нате вам коляду! — і жбурнув кури в ярок.

Хвилину ще постояв, послухав, а тоді вернувся назад — і всі засіли до вечері.

Він, Босий і вовки.

(Із збірки „Невиспівані пісні").

ІНВЕСТУЙТЕ В УКРАЇНУ, ЗБІЛЬШІТЬ ФОНД ВІДРОДЖЕННЯ УКРАЇНИ — УНС!

Українські діти на сцені Бразилійського театру в Куритибі

Цього року відбулися перший раз виступи діточих етнічних фолкльорних груп в Куритибі, столиці провінції Парана, заходами Інтеретнічної Асоціяції Парани, яку тепер очолює Мирослав Мазепа. Виступ мав місце в елеґантному театрі під патронатом міністерства освіти провінції Парана. Ці виступи тепер будуть відбуватися в місяці серпні кожного року.

На фестивалі виступали: польська фолкльорна група „Висла", португальська фолкльорна група „Альма Луза" і українська фолкльорна група „Полтава-Фіялка"; днем пізніше виступали польська фолкльорна група „Юнак" і українська фолкльорна група „Барвінок — Суботня Школа". На третій день виступали: італійсько-бразилійська фолкльорна група „Санта Феліcідаде", німецька фолкльор на група „Клюбу Ріо Бранко" і італійська фолкльорна група „Данте Аліґієрі".

Кажуть: кожна сова хвалить своїх дітей, але вислухавши коментарі не-українців, які висловлювалися, що найкращі виступи — це виступи українських дітей, мусиш визнати, що наші виступи були найкращі. Різноманітність танців, чудові і все інші строї до кожного танцю і високоякісне виконання захопили публіку, яка кожний танець сприймала довгими й оваційними оплесками.

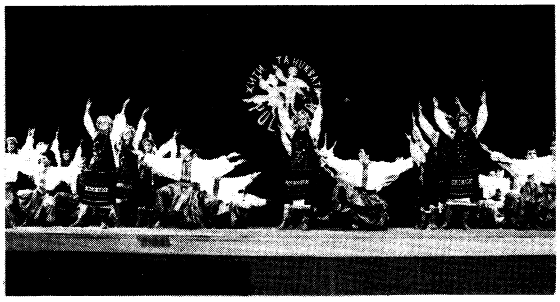
Діточа фолкльорна група „Фіялка", заснована в 1951 році катехитками Святого Ісусового Серця при українській католицькій катедрі Святого Івана Хрестителя. Коли в 1982 році був інавґурований Український релігійно-культурний центр „Полтава", ця діточа фолкльорна група включилась у цей Центр під назвою „Фіялка". В 1987 році, завдяки заходам великого мецената з Ню Йорку Миколи Чорного, ця група одержала бандури; і юні бандуристи під керівництвом Єлисавети Кривий і при співпраці відомих бандуристів: Юліяна Китастого і Петра Китастого із ЗСА та Валентини Родак з Канади, сьогодні є гордістю українського діточого і молодого кобзарства в Бразилії. На виступі діточа фолкльорна група „Полтава-Фіялка", крім танців, грою на бандурі прямо зачарувала всю публіку.

Українська діточа фолкльорна група „Барвінок — Суботня Школа", під керівництвом Євгенії Б. Мазепи і з інструкторами — Анною Марією Б. Мазепою, Одесою Марією Волощук і Павлом М. Фуцці, виконали танці „Привіт", „Джиґун", „Катерина", Чумак", „Козачок" і „Гопак". Вся публіка була зачарована різноманітними танцями, і надзвичайним виконанням. В дійсності ці малі танцюристи так дисципліновано виконували свої танці, немов вже дорослі танцюристи, збираючи заслужені оплески.

Д-р Михайло Рубінець

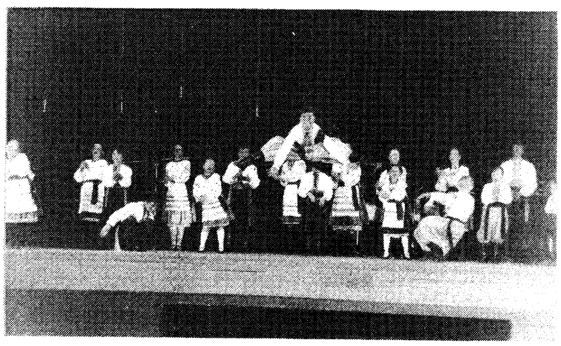

Ентузіястичні маленькі кобзарі завзято грають і співають в Куритибі, Бразилія.

На світлині гурток українських дітей „Фіялка" при центрі „Полтава" беруть участь у фолкльорному фестивалі.

Дитяча фолкльорна група „Барвінок — Суботня Школа" в Куритибі, дає багато радости собі і глядачам, коли танцює українського „Гопака".

Різдвяний привіт

(Закінчення зі стор. 1)

нашого спасення, нашою ціллю і змаганням.

Наша благословенна Мати є завсіди з нами в нашому житті з Її Сином Ісусом Христом, але в час Різдва ми віддаємо їй нашу особливу любов й увагу. Наша Богослужба має спеціяльну Службу в її честь — це особливе свято Пресвятої Богородиці, на другий день Різдва. Ватиканський Собор II також додав на свято тиждень після Різдва в латинській Літургії.

Своїм приміром безмежної любови до свого Сина, Марія вчить нас, як ми маємо любити Ісуса і бути йому відданим. Своєю простотою Марія вказує нам, як оминати розсіяння і стреміти до одного, що є конечним, а це — наше спасіння.

А своїм терпінням з Ісусом у стіп хреста, Марія вказує нам, як лучитись з Христом у всьому.

Наша Пресвята Богородиця, Пречиста Діва Марія, особливо є важливою для нас, що живемо у суспільстві з численними непорозуміннями щодо важливости жінок. Познаки цього непорозуміння є довкола нас, жахливі акти насильства супроти жінок, надуживання жінок і дітей, упадок родинного життя, майже руїна християнського дому, що сполучається з фальшивим поняттям „рівних прав", що може довести до різного невільництва. Пречиста Діва є найпевнішим дороговказом для покликання і правдивої гідности жінки, а особливо для християнської жілнки. Ми закликаємо всіх наших вірних до відновлення посвяти себе Пречистій Богородиці цього Різдва.

В цей святий час, в якому святкуємо народження Ісуса Христа — Князя Миру — наші думки звертаються до наших братів в Україні, які на протязі десятків років не мали змоги стрічати народження нашого Господа свобідно. Після років духовних пут були вислухані плачі Господом Богом, їхнє життя знову оживилось ласкою Його Церкви. Тому ми поручаємо посилити нашу поміч Церкві в Україні, за молитвами й заступництвом Марії, яка сказала: „Він наситив голодних річами, а багатих відпустив з нічим". Діло допомоги в негайній потребі Церкви в Україні вимагає сильної помочі Божої Матері. Ми не боїмось, ми маємо довір'я до Бога і Покровителя Божої Матері, і також маємо довір'я в молитви наших вірних, але прошу вас, майте ці потреби у ваших щоденних молитвах.

Дорогі Браття і Сестри! Я бажаю усім вам радісного святкувати Різдво і Богоявлення, я буду вас пам'ятати у Святій Літургії в ті свята і я особливо буду дякувати Богові, що поблагословив мене добрими священиками, жертвенними монахами і монахинями, відданими мирянами в нашій Епархії. Моліться також за мене в ті свята і цілий рік, щоб разом ми ставали щораз ближче до Христа, що народився з Пречистої Діви Марії для нашого спасення.

З Архиєрейським Благословенням

† **Василь,**
Єпископ Стемфордський

Фонд Відновлення Будинку Гетьмана І. Мазепи

Зимові місяці сповільнюють роботи будівельних підприємств. Цього року сповільнення подвоюється ще й рецесією в промисловості. Відчутна вона тимбільше в будівництві.

В плянуваннях відбудови будинку гетьмана Івана Мазепи в Києві така ситуація являється допоміжною. Будівельну машинерію, матеріяли, влаштування можна б корисніше набувати й переслати в Україну. Потрібне зацікавлення українських будівельників, які хотіли б допомогти нав'язати контакт із фірмами, які згідні продати відповідне влаштування. Йдеться про бетономішалки, залізні риштовання, ліфти для підношення будівельного матеріялу на вищі поверхи, парові, водні й піскові очищувачі тинку, цегли, каміння. Всякого роду знаряддя для будови й транспорту матеріялів, бульдозери, екскаватори.

Надіємось, що на оце звернення відгукнуться українці будівельники, чи люди доброї волі, яким дорога справа відновлення будинку гетьмана Івана Мазепи, а тим самим і відкриття Музею Державности, як він є заплянований знавцями справи в Києві. Просимо писати, чи телефонувати на адресу: M. Kots, P. O. B. 33, Lexington, N. Y., 12452 tel.: (518) 989 6228.

По кінець 1990 року надійшли наступні пожертви: М. Коць 1,000 дол., Софія Вовк 200 дол., Богдан Артемишин 50, Дмитро Лясевич 20, Степан Паньків 20, д-р Володимир Петришин 25, Микола Домашевський 5, д-р Роман Смик 100, Надія Дейчаківська 30, Степан Ґоляш 25, Іван Тершаковець 50, Євген Дмитренко 50, Теодор Гордон 30, Петро Патряк 25, Олександер Кармелюк 100, Таня Ткаченко 500, д-р Роман Осінчук 25, Пріся Витвицька 1,000, д-р Л. Бородайко 100, Катерина Коць 20, Левко Майстренко 100, Петро Бучинський 50, І. Б. Гасюк 10, Валентина Лімонченко 100, Любомир Лампіка 25, Степан Когут 25. В пам'ять Михайла Думки склали: Софія Вовк і Роман Бучко 100, М. І. Коць 100, Григорій Мидляк 20, Ольга Кобзяр 20, Любомир Лампіка 15, Степан Салик 10, Люся й Дам'ян Поритко 10, Климентина Шевчук 5.

Пожертви просимо слати до: Selfreliance FCU, Fond I. Mazepy a/c 5891, 588 Summit Ave., Jersey City, N. J. 07306.

Маріян Коць

В БАГДАДІ ВІДБУЛАСЬ велика антиамериканська демонстрація і тому представник амбасади ЗСА звернувся формально до іракського уряду забезпечити шістьох працівників амбасади, які там ще залишилися, хоч їхня праця є дуже обмежена. Приміщення амбасади ЗСА не охороняється більше морськими піхотинцями, яких вивезли разом з іншими працівниками до заприязненої країни на Близькому Сході. Іракці, використовуючи відсутність вояків, влаштовують на подвір'ї амбасади крикливі демонстрації.

ОСОБИСТИЙ ВИСЛАННИК президента Франції Франсуа Міттерана прибув до Багдаду на переговори з тамошнім урядом і зустрічі з президентом Іраку Саддамом Гуссейном. Міттеран надіється, що йому вдасться переконати Гуссейна, щоб він наказав вивести іракське військо з Кувайту і шляхом компромісу намагався полагодити справу територіяльних претенсій Іраку. Міттеран обіцяє активно підтримувати вимогу Гуссейна Міттеран обіцяє активно підтримувати вимогу Гуссейна про скликання міжнародної конференції для полагодження справи Палестини і палестинців. Представник Франції Мішель Возель має в пляні відвідати також інші країни на Близькому Сході і зустрінутись з керівником Палестинської Визвольної Організації Ясіром Арафатом.

ІЗРАЇЛЬСЬКІ ВОЯКИ застрелили ще чотирьох молодих палестинців, викликавши тим самим велике обурення в арабському світі. Згідно з розпорядженням міністерства оборони Ізраїля на окупованих землях був введений вийнятковий стан і поліційна година. Сотні тисяч палестинців знаходились під фактичним арештом у своїх примітивних приміщеннях, але в деяких місцевостях дійшло до спонтанних демонстрацій і зударів з військовими частинами. Очевидно, втрати були в першу чергу по стороні арабів, бо вони покищо воюють з ізраїльцями при допомозі каменів, а вояки вживають зброю і гострі набої.

В СЕРЕДУ, 2-ГО СІЧНЯ 1991 року, військові частини підпорядковані міністерству внутрішніх справ і КҐБ, заблькували дім видавництва в Ризі, Латвія, у якому видаються більшість обласних і міських газет та інші видання. Військові частини оточили будинок на другий день після цього, як керівники видавництва заявили, що вони проголосять себе незабаром самостійним видавництвом, незалежним від Комуністичної партії. У відповідь на „бльокаду" і присутність каґебістів коло приміщення, робітники проголосили страйк і не вийшли на роботу. Праця у видавництві припинилася зовсім і перестали виходити також комуністичні рептильки. Видавництво друкувало не тільки латишські видання, але передруковувало газети „Правду", „Ізвєстія" і „Комсомольську Правду" для поширення у прибалтійських республіках. У видавництві затруднені 600 журналістів і 700 друкарів. Про поведінку совєтської солдатні чимало написали газети у скандинавських країнах.